

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio V. An decimæ Laicis vendi & locari possint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

tūm vel ultra id tempus, ad quod concessa sunt ab Ecclesia illi, contra quem præscribitur: non tamen apparet, quare non possint præscribi & possideri ad certum illud tempus, ad quod ab Ecclesia concessa sunt, v. g. ad 30. annos, si ad hos unus est investitus, & alter eas post 5. aut 10. annos bonâ fide & cum titulo cœpit possidere.

QUÆSTIO V.

An Decimæ laicis vendi & locari possint.

SUMMARIUM.

489. Status questionis.

490. Jus decimandi nec licitè nec nec validè venditur, aut permutatur re temporali.

491. Locari fructus decimales possunt etiam laicis.

492. Decima, quæ sunt ipsius Ecclesie, locari ultra triennium non possunt sine solemnitatibus.

493. Possunt illa, quæ percipit Parochus.

489 **S**ermo hîc non est de decimis à jure spirituali jam avulsis, & ut loquuntur, secularizatis (de his enim *seq. q. agerur*) sed de decimis Ecclesiasticis propriè sic dictis, ita ut sensus quæstionis sit, an decimæ quæ penes Ecclesiam sunt, venditione, locatione, aut permutatione transferri in laicos possint. Pariter sermo non est de solis fructibus; hos enim, quando semel vel decimarum, vel oblationum, aliòve simili nomine ab Ecclesia percepti sunt, aut certè quando omne jus percipiendi penes ipsam est, in laicos titulo vel oneroso vel lucrativo transferri posse, extra dubium est; partim quia hanc alienationem ab ipsa ejusque ministris fieri necesse

est in dandis eleemosynis, faciendis remunerationibus, comparandis ex pretio venditorum fructuum rebus, quibus indigent; partim quia alienandò fructus, quorum omne jus penes ipsos est, nihil vel rei vel juris spiritualis in laicos transferunt.

Assert. I. Jus decimandi laici nec licitè nec validè emere possunt. Patet cum ex eo, quod hoc jus est spirituale, & sic pretio nequidem à Clerico vel Ecclesia comparari potest juxta dicta n. 433. tum quod laici ejus non sunt capaces. Neque contrahentium propriâ auctoritate separari, quod in decimis temporale est, à jure spirituali potest. Eadem est ratio de permutatione.

F f 2

tione, aliisque hujusmodi contractibus, in quibus intervenit aliquid pretio æstimabile, idque agitur, ut plenum jus & dominium transferatur.

491 Aliud dicendum est de locatione: constat quidem, jus ipsum decimandi, utpote spirituale, locari non posse; at certum pariter est ex *c. 2. de locato*, locari posse fructus. Patetque ratio: quia per hanc locationem transfertur in conductorem sola commoditas fructuum temporalium, pro qua accipere mercedem non est simoniacum, cum nihil spirituale veniat in contractum. Unde consequens est, eos etiam laicis locari posse, sicut vendi vel locari iisdem possunt alia bona temporalia Ecclesie, fundi, prædia, &c. Dubium duntaxat est, ad quod tempus locari possint. *Suar. cit. c. 25. n. 9. Canis. c. 13. n. 11. ac passim alij, absolute tradunt, absque debitis solemnitatibus ad longum tempus id fieri non posse, juxta cit. c. 2. c. 1. & 9. de Reb. Eccl. alien. Clem. 1. & Extrav. un. comm. eod.* Verum distinguendum est inter decimas, quæ debentur proprie ipsi Ecclesie, & applicantur in sumptus, quos facere ipsa debet in fabricam, alendos cantores, aliosque ministros, comparandas vestes sacras; & inter eas, quæ sunt assignatæ Rectori aliisque Beneficiatis. De illis sit

492 Assert. II. Decimæ, quæ debentur ipsi Ecclesie, & non Parocho,

locari nequeunt, nisi ad breve tempus, quale est triennium juxta *Extrav. Ambitiosa de reb. Eccl. alien.* si agitur de rebus Ecclesie alienandis, vel novennium, sicubi forte illa *Extrav.* non est recepta. Ita cum communiore tradunt *Guttier. l. 1. 99. can. c. 8. n. 14. Barbof. de Offic. Episc. p. 3. alleg. 95. n. 30. & in Extrav. un. de reb. Eccl. alien. n. 4.* Rationem dant; quia inter res Ecclesie alienari prohibitas cit. *Extravagante* expressè numerantur fructus.

Assert. III. Potest Parochus aliusve decimator Ecclesiasticus fructus decimarum ad tempus longum, imò etiam ad vitam suam locare laicis. Ita post *Panorm. Silvest. ac Covarruv. tradunt Less. l. 2. c. 24. n. 70. Molina Jur. l. 1. de Primog. c. 21. n. 24. Molina Th. tr. 2. de Just. disp. 466. n. 6. Quaranta V. Alienatio n. 18. v. 3. Filliuc. tom. 3. tr. 44. c. 2. §. 1. g. 8. Bonacina tr. 2. de alien. rer. Eccl. q. un. pun. 3. n. 24. Barbofa in cit. Extravag. n. 7. Laym. in c. 7. de Prescript. n. 2.* Ratio est: quia tali locatione non læditur Ecclesia, cum res duntaxat suas locet decimator, seque obliget obligatione solum personali ad dandam alteri commoditatem, quam ipse esset habiturus: quæ obligatio cessat, si Beneficio ipse decedit, eò quòd extincto jure dantis extinguitur etiam jus accipientis. *l. lex veſtigialiff. de Pignor.* Ex quo ritè infer-
uter-

uterque Molina cum alijs plurimis, tum tempus, quo decimator jus vendi etiam totam illam commoditatem unico pretio posse ad to-

decimandi habebit.

QUÆSTIO VI.

An laici transferre Decimas in alios pro arbitrio possint.

SUMMARIUM.

494. Laicus decimas injustè detentas nequit sine consensu Episcopi alteri Ecclesie restituere, quam cui debentur.
495. Valida est translatio in aliam Ecclesiam, si accedat consensus Episcopi, & occupata illa fuerint ante Concilium Lateranense.
496. 497. 498. Respondetur ad opposita.
499. Non valet illa translatio, si fuerunt injustè obtenta post dictum Concilium, aut si concessa fuerunt solum ad tempus.
500. Multò minus valet alienatio in laicum.
501. Concessa validè in feudum perpetuum transeunt ad successores etiam laicos.
502. Possuntque cum consensu Episcopi alteri laico infeudari, si præjudicium filiorum absit.
503. 504. Solvuntur objectiones.
505. Decima laicis donata non sunt, sed solum in feudum data.
506. Justè possessa absque consensu Episcopi restitui possunt Ecclesie, cujus antè fuerant.
507. Alteri verò Ecclesie cum consensu Episcopi.
508. Et oppignerari etiam laico.
509. Consuetudine inolitâ laici de illis disponunt sicut de patrimonialibus.

Explicatum hætenus est, quæ ratione decimæ ab Ecclesia in laicos transferri possint: nunc discutendum è contrario est, an laici eas liberè in alios vel laicos vel Clericos alienare possint. Quæ quæstio difficilis est, quòd Jus scriptum & consuetudo inter se pugnant,

nec minus inter se Doctores in Jure explicando & contraria consuetudine tuenda. Ad evitandam confusionem, quam apud non paucos invenies, juxta diversos casus diversas decisiones fieri necesse est.

Affert. I. Laicus decimas inju- 494
stè detentas restituere tenetur illi

Ff 3 Eccle-